

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 375/2013/ANA - Piekļuve dokumentiem saistībā ar noteikumu pārskatīšanu par transportlīdzekļu radītām CO2 emisijām

Lēmums

Lietā 375/2013/ANA - Uzsākta {0} 07/03/2013 - Lēmums par {0} 27/09/2013 - Iesaistītā iestāde Eiropas Komisija (Nav pamatojuma turpmakai izmeklēšanai) |

Sūdzība ir par piekļuvi dokumentiem saistībā ar noteikumu pārskatīšanu par transportlīdzekļu radītām CO2 emisijām, un to iesniedza nevalstiskā vides organizācija "Greenpeace".

Šajā saistībā sūdzības iesniedzējs lūdza Komisijai atļaut piekļūt tās saziņas dokumentiem ar Vācijas autoražotājiem un automašīnu tirdzniecības asociācijām, kuri tapuši no 2012. gada 15. maija līdz 15. jūlijam. Komisija atļāva piekļuvi visiem dokumentiem, kurus tā atzina par atbilstošiem sūdzības iesniedzēja prasībai.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka atklātie dokumenti neveido saskanīgu saziņas dokumentu kopumu. Tāpēc sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisija nav atklājusi visus prasītos dokumentus.

Tā kā sūdzības iesniedzēja sūdzības pamatā bija iebildumi par atsevišķu dokumentu eksistenci, ombuds nolēma savas izmeklēšanas ietvaros vispirms veikt dokumentu pārbaudi. Lai noteiktu, vai kādi dokumenti varētu būt zaudēti, ombuda dienesti pārbaudīja plašāku dokumentu kategoriju, nevis tikai dokumentus, uz kuriem attiecas sūdzības iesniedzēja pieteikums par piekļuvi.

Pamatojoties uz dokumentu pārbaudi, ombuds atklāja divus papildu dokumentus, kurus Komisijai būtu bijis jāatklāj, atbildot uz sūdzības iesniedzēja prasību. Tomēr, ņemot vērā, ka Komisija jau bija sniegusi piekļuvi pirmajam dokumentam un ka viss otrā dokumenta saturs sūdzības iesniedzējam tika atklāts ziņojumā par pārbaudi, ombuds atzina, ka turpmākai izmeklēšanai saistībā ar abiem minētajiem dokumentiem nav pamatojuma.

Plašākā kontekstā ombuds atzina, ka nekas neliecina par to, ka Komisijai būtu jebkādi citi autoražotāju un autoražotāju apvienību dokumenti, izņemot divus minētos dokumentus, kas jau ir atklāti sūdzības iesniedzējam. Turklāt ombuds atzina, ka pārbaudīto dokumentu saturs izskaidro iespējamo saskanīguma trūkumu atklātajos dokumentos.

Ievērojot šos apsvērumus, ombuds secināja, ka turpmākai izmeklēšanai nav pamatojuma un attiecīgi lietu slēdza.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzība ir par piekļuvi Eiropas Komisijas rīcībā esošajiem dokumentiem saistībā ar regulu par CO₂ emisijām no transportlīdzekļiem pārskatīšanu (Regula (EK) Nr. 443/2009 [1] un Regula (EK) Nr. 510/2011 [2]), un to iesniedza nevalstiska vides organizācija Greenpeace.
2. Sūdzības iesniedzējs 2012. gada 25. jūlijā gan Uzņēmējdarbības ģenerāldirektorātam ("Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāts"), gan Komisijas Enerģētikas ģenerāldirektorātam ("ENER ĢD") saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 [3] un Regulu (EK) Nr. 1367/2006 [4] iesniedza sākotnēju pieprasījumu sniegt informāciju par to, kā ES pārskata regulas par CO₂ emisijām no transportlīdzekļiem. Konkrētāk, sūdzības iesniedzējs lūdza piekļuvi Komisijas sarakstei laikposmā no 2012. gada 15. maija līdz 2012. gada 15. jūlijam ar a) automobiļu ražotājiem Volkswagen, BMW, Daimler (Mercedes-Benz) un b) automobiļu tirdzniecības asociācijām *Verband der Automobilindustrie* ("VDA") un *Eiropas Automobiļu ražotāju asociāciju* ("ACEA").
3. Uzņēmējdarbības un rūpniecības ĢD 2012. gada 10. septembrī piešķīra piekļuvi šādiem dokumentiem:

(1) "*VDA nostājas dokumentu par CLIMA ĢD priekšlikuma projektu par Regulas Nr. 443/2009 pārskatīšanu*" (turpmāk "VDA nostājas dokuments");

(2) E-pasta vēstuļu apmaiņa 2012. gada 14. jūnijā saistībā ar "VDA nostājas dokumentu".
4. ENER ĢD 2012. gada 14. septembrī identificēja šādus dokumentus, uz kuriem attiecas pieprasījums, un piešķīra tiem piekļuvi:

(1–2) Komisāra Oettinger 2012. gada 12. jūlija vēstule Daimler un Volkswagen ar diviem pielikumiem: (a) komisāres Hēdegordas 2012. gada 10. jūlija piezīmi par "ierobežotās līknes vērtību" un b) komisāra Oettinger deklarāciju protokolā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 443/2009, lai noteiktu kārtību, kādā jāsasniedz jaunu vieglo automobiļu radīto CO₂ emisiju samazināšanas mērķis 2020. gadam;

(3) Volkswagen 2012. gada 5. jūlija vēstuli komisāram Oettinger, pievienojot sākotnējo novērtējumu priekšlikumam, ar ko groza regulas par CO₂ emisijām no transportlīdzekļiem;

(4–5) Divas Daimler 2012. gada 6. jūlija e-pasta vēstules komisāra Oettinger kabinetam, pirmo reizi pievienojot Powerpoint prezentāciju ar kompromisa risinājumu attiecībā uz priekšlikuma projektu;

(6–7) Divas VDA 2012. gada 5. un 6. jūlija e-pasta vēstules komisāra Oettinger kabinetam, otrā e-pasta vēstule ar nosaukumu “ *Novērtējuma sloga dalīšana (Slope)* ”.

5. Sūdzības iesniedzējs 2012. gada 27. septembrī iesniedza atkārtotus pieteikumus par piekļuvi dokumentiem gan Uzņēmējdarbības un rūpniecības ĢD, gan ENER ĢD. Sūdzības iesniedzējs savos pieteikumos uzskatīja, ka Komisijas veiktā dokumentu publiskošana bija nepilnīga šādu iemeslu dēļ:

(I) Attiecībā uz Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorātu sūdzības iesniedzējs norādīja, ka, ņemot vērā Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāta iesaistīšanos sākotnējo regulu izstrādē un to pārskatīšanas sākumposmā, ir maz ticams, ka informācijas apmaiņa starp viņu un automobiļu ražotājiem un automobiļu tirdzniecības apvienībām varētu sākties un beigties 2012. gada 14. jūnijā.

II) Attiecībā uz ENER ĢD sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka:

(a) Komisārs Oettinger savās vēstulēs Daimler un Volkswagen norādīja, ka priekšlikumā ir ieviesta elastība, lai samazinātu slogu nozarei, tostarp „ *ekoinovāciju kredītu pagarināšanu un superkredītu atkārtotu ieviešanu* ”. Tomēr nevienā no ENER ĢD publiskotajiem dokumentiem nebija minēts abu automobiļu ražotāju pieprasījums saistībā ar pasākumiem, kas aprakstīti komisāra Oettingera vēstulēs.

b) Tajā pašās vēstulēs komisārs Oettinger atkārtoti apliecināja Daimler un Volkswagen, ka Komisija nav apņēmusies noteikt jaunus mērķus laikposmam pēc 2020. gada. Izpaustajos dokumentos nebija ietverta neviena automobiļu ražotāja prasība, ka Komisijai nebūtu jāapņemas sasniegt jaunus mērķus laikposmam pēc 2020. gada.

(C) Savā pirmajā e-pastā VDA paziņoja, ka tiks iesniegts papildu datu kopums, lai parādītu, kāda būtu t. s. *pakāpeniskās ieviešanas* ietekme uz automobiļu ražotājiem. Šis iesniegums nebija iekļauts ENER ĢD atklātajos dokumentos.

D) Izpaustajos dokumentos nebija iekļauta nekāda sarakste ar BMW, neraugoties uz to, ka šim uzņēmumam bija skaidra interese par tiesību akta priekšlikumu un ka tā iniciatīvas bieži vien tika saskaņotas ar citu Vācijas automobiļu ražotāju iniciatīvām.

e) 2012. gada 13. jūnijā VDA nosūtīja savu nostājas dokumentu komisāriem Tajani un Oettinger. Tomēr šis paziņojums nebija iekļauts publiskotajos dokumentos.

6. Pamatojoties uz to, sūdzības iesniedzējs atkārtotajā pieteikumā lūdza Komisiju izpaust šādus dokumentus:

(1) Jebkādu korespondenci, piezīmes vai citus dokumentus, ko sagatavojis Daimler un Volkswagen un kas ir komisāra Oettinger un/vai viņa kabineta rīcībā, pieprasot vai atsaucoties uz īpašu elastības iespēju ieviešanu, lai mazinātu tiesību aktu priekšlikumu ietekmi uz šiem ražotājiem;

(2) Jebkādu korespondenci, piezīmes vai citus dokumentus, ko sagatavojis Daimler un Volkswagen un kas ir komisāra Oettinger un/vai viņa kabineta rīcībā, apspriežot iespēju Komisijai ieviest jaunus CO₂ samazināšanas mērķus laikposmam pēc 2020. gada;

(3) Visi citi dokumenti, ko Oettinger ir ņēmis vērā, sagatavojot savas 2012. gada 12. jūlija vēstules;

(4) Visi dokumenti, ko VDA iesniegusi pēc 2012. gada 5. jūlija un kas satur datus, lai novērtētu “*pakāpeniskas ieviešanas*” ietekmi uz katru ražotāju;

(5) Jebkādu saraksti starp BMW un komisāru Oettinger un/vai viņa biroju saistībā ar ES veikto noteikumu par transportlīdzekļu CO₂ emisijām pārskatīšanu;

(6) VDA 2012. gada 13. jūnija paziņojumu komisāriem Tajani un Oettinger un attiecīgo saraksti; kā arī jebkādu citu saraksti starp VDA un komisāru Oettinger un/vai viņa biroju saistībā ar ES veikto Noteikumu par transportlīdzekļu CO₂ emisijām pārskatīšanu.

7. Komisija 2012. gada 15. oktobra atbildē uz sūdzības iesniedzēja atkārtotajiem pieteikumiem apgalvoja, ka gan ENER ĢD, gan ENTR ĢD bija pārbaudījuši savus dokumentus un apstiprināja, ka to rīcībā nav dokumentu vai dokumentu daļu, uz kuriem attiecas sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījums, izņemot tos, kas tika izpausti atbildēs uz sūdzības iesniedzēja sākotnējiem pieteikumiem. Komisija apstiprināja, ka tas attiecas arī uz konkrētākām kategorijām, kas minētas atkārtotajā pieteikumā attiecībā uz ENER ĢD. Komisija norādīja, ka “*tā kā Regula (EK) Nr. 1049/2001 attiecas uz dokumentiem, kas ir tās iestādes rīcībā, kura saņem pieprasījumu, Jūsu atkārtotajiem pieteikumiem nav priekšmeta.*”

8. Sūdzības iesniedzējs 2013. gada 19. februārī iesniedza šo sūdzību Eiropas Ombudam.

Par izmeklēšanas priekšmetu

9. Ombuds sāka izmeklēšanu par šādu apgalvojumu un prasību.

Apgalvojums:

Komisija pieprasītos dokumentus neizpauž pilnībā.

Apgalvojums:

Komisijai būtu jānodrošina pilnīga piekļuve pieprasītajiem dokumentiem.

Izmeklēšana

10. Ombuds 2013. gada 7. martā sāka izmeklēšanu par sūdzības iesniedzēja apgalvojumu un prasību. Ņemot vērā, ka sūdzības būtība ir nesaskaņas par noteiktu dokumentu esamību, ombuds informēja Komisiju, ka ir nepieciešama lietas pārbaude, lai viņš varētu pārliecināties, vai Komisija glabā citus dokumentus, uz kuriem attiecas sūdzības iesniedzēja pieprasījums.

11. Ombuda dienesti 2013. gada 29. aprīlī pārbaudīja Komisijas lietas materiālus par sūdzības iesniedzēja lietu. Pārbaudes ziņojuma kopija tika nosūtīta sūdzības iesniedzējam ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus. Ombuds 2013. gada 1. jūlijā saņēma sūdzības iesniedzēja apsvērumus par pārbaudes ziņojumu.

Ombuda analīze un secinājumi

A. Apgalvojums, ka Komisija nav pilnībā izpildusi pieprasītos dokumentus un ar tiem saistīto apgalvojumu

Ombudam iesniegtie argumenti

12. Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka izpaustie dokumenti nav saskaņots korespondences kopums tādu iemeslu dēļ, kurus var rezumēt šādi:

(I) Maz ticams, ka informācijas apmaiņa starp Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorātu, automobiļu ražotājiem un automobiļu apvienībām varētu sākties un beigties 2012. gada 14. jūnijā, kā tas bija norādīts atklātajos dokumentos.

(II) Komisārs Oettinger 2012. gada 12. jūlija vēstulē pievērsās plašākam jautājumu lokam nekā tie, kas izvirzīti saņemtajos uzņēmumu iesniegumos. Turpretī, lai gan VDA bija paziņojusi, ka tā nosūtīs papildu dokumentus, izpaustajos dokumentos nebija iekļauta nekāda papildu sarakste no VDA. Turklāt atklātajos dokumentos nebija neviena dokumenta vai sarakstes no BMW vai tam, neraugoties uz šī uzņēmuma nozīmi debatēs par automobiļu emisijām.

Par Komisijas lietas materiālu pārbaudi

13. Lai ņemtu vērā to, ka sūdzība attiecas uz pieprasīto dokumentu esamību, ombuds plaši noteica savas pārbaudes tvērumu, lai aptvertu “ *visus Komisijas rīcībā esošos dokumentus, kas*

attiecas uz regulu par CO₂ emisijām no transportlīdzekļiem pārskatīšanu ". Šīs pārbaudes mērķis bija ļaut ombudam noteikt, vai dokumenti, uz kuriem attiecas sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījumi, var būt nepareizi vai nepareizi interpretēti.

14. Turklāt papildus ENTR ĢD un ENER ĢD rīcībā esošajiem dokumentiem ombuds lūdza Komisijai atļaut pārbaudīt arī Klimata politikas ģenerāldirektorāta (CLIMA ĢD) rīcībā esošos dokumentus, kā arī visus komisāra Oettinger kabineta rīcībā esošos dokumentus.

15. Ņemot vērā, ka bija iesaistīts liels skaits personu un dokumentu, ombuda pārbaudes pirmā daļa attiecās uz ENER ĢD un komisāra Oettinger kabineta rīcībā esošajiem dokumentiem. Papildus dokumentiem, kas jau tika darīti zināmi sūdzības iesniedzējam, šajā pārbaudes daļā tika atklāts, ka pastāv a) Tirdzniecības asociācijas un Vācijas federālo un valsts iestāžu vēstules komisāram Oettinger, b) komisāra atbildes, c) VDA nostājas dokuments un d) VDA e-pasta vēstule, informējot komisāra Oettinger kabinetu, ka tās nostāja ir mainījusies un ka tās nostājas dokuments nav jāizpauž nevienam.

16. Attiecībā uz pārbaudes otro daļu Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāta rīcībā esošie dokumenti atklāja, ka pastāv vēstules no e) patērētāju un profesionālajām apvienībām un privātpersonām, f) Nīderlandes iestādēm un g) iekšējiem un starpdienestu apspriežu dokumentiem. Turklāt Uzņēmējdarbības un rūpniecības ĢD lietas materiālos bija arī h) cita automobiļa ražotāja vēstule. Pārbaudot CLIMA ĢD rīcībā esošos dokumentus, netika atklāts neviens dokuments, kas būtu saistīts ar sūdzības iesniedzēja pieteikumu par piekļuvi.

Sūdzības iesniedzēja apsvērumi

17. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos pauda atzinību, ka ombuds ir nopietni uzņēmis savas bažas un sācis izmeklēšanu. Tomēr sūdzības iesniedzējs norādīja, ka pārbaudes ziņojumā nav kļedētas šaubas, kas to motivēja iesniegt sūdzību ombudam.

Ombuda novērtējums

18. Vispirms ir jānorāda, ka šī izmeklēšana attiecas uz to, vai sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījumā patiešām ir kādi papildu dokumenti. Atbildē uz sūdzības iesniedzēja atkārtoto pieteikumu Komisija norādīja, ka tās rīcībā nav papildu dokumentu.

19. Saskaņā ar tiesiskuma prezumpciju, kas attiecas uz Savienības iestāžu aktiem, ja attiecīgā iestāde apgalvo, ka konkrēts dokuments, kuram ir lūgta piekļuve, nepastāv, pastāv prezumpcija, ka tas tā nav. Tomēr tas ir pieņēmums, ka pieteikuma iesniedzējs var jebkādā veidā atspēkot ar atbilstošiem un saskanīgiem pierādījumiem [5] .

20. Šajā sakarā sūdzības iesniedzējs uzsvēra, ka, lai gan tas neierosināja, ka Komisija apzināti neatsakās no jebkādiem dokumentiem, kas saistīti ar tās pieprasījumu, tā tomēr nevarēja izslēgt, ka sarakste varētu būt izslēgta no lietas materiāliem. Pamatojot šo nostāju, sūdzības

iesniedzējs apgalvoja, ka attiecībā uz automobiļu ražotāju un apvienību vēstulēm ir nepilnības gan *ratione temporis* (piemēram, šķiet, ka informācijas apmaiņa ar Uzņēmējdarbības un rūpniecības ĢD notika tikai vienu dienu), gan *ratione personae* (piemēram, BMW, šķiet, nav iesniedzis Komisijai iesniegumu). Turklāt, tā kā no automobiļu ražotājiem un asociācijām nav saņemtas papildu vēstules, Komisijas vēstules par plašāku jautājumu loku ir grūti saprotamas.

21. Ombuds uzskata, ka pārbaudītie dokumenti ļauj izskatīt sūdzības iesniedzēja argumentus šādās sadaļās: a) automobiļu ražotāji, b) automobiļu asociācijas, c) komisārs Oettinger.

22. Attiecībā uz a) apakšpunktu ombuda dienesti identificēja cita automašīnu ražotāja vēstuli. Tomēr Komisija paskaidroja, ka šī vēstule jau tika izpausta sūdzības iesniedzējam, atbildot uz citu piekļuves pieprasījumu, un iesniedza attiecīgos lietas materiālus. Turklāt BMW e-pasta vēstule, kurā bija ietverts VDA nostājas dokuments, kas tika iekļauta e-pasta vēstulju apmaiņā, kurām DG ENTR piešķīra piekļuvi (iepriekš 3. punkts), bija vienīgā BMW sarakste, kuru ombuds varēja identificēt. Ombuds uzskata, ka nekas neliecina par to, ka Komisijai būtu jebkādi citi dokumenti no automobiļu ražotājiem, uz kuriem attiecas sūdzības iesniedzēja piekļuves pieteikumi.

23. Attiecībā uz b) ombuda veikto pārbaudi atklājās, ka komisāra Oettinger kabineta rīcībā bija i) VDA nostājas dokuments un ii) VDA e-pasta vēstule, kurā tā informēja, ka tās nostāja ir mainījusies un ka tādēļ tās nostājas dokuments nav jāizpauž nevienam. Ombuds uzskata, ka atbildē uz sūdzības iesniedzēja sākotnējo pieteikumu ENER ĢD būtu vajadzējis apspriest iespēju piešķirt piekļuvi arī šiem diviem dokumentiem un vai nu atklāt tos, vai paskaidrot iemeslus, kāpēc piekļuve tiem ir atteikta. Tāpēc attiecībā uz šiem dokumentiem Komisija pienācīgi un pareizi neizskatīja sūdzības iesniedzēja lūgumu par piekļuvi. Tomēr ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzējam Komisija jau bija piešķīrusi piekļuvi VDA nostājas dokumentam. Attiecībā uz VDA e-pastu ir jānorāda, ka viss šīs e-pasta vēstules saturs sūdzības iesniedzējam tika izpausts ziņojumā par ombuda dienestu veikto pārbaudi. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos šo jautājumu neapskatīja. Ņemot vērā šos apstākļus, ombuds uzskata, ka nav pamata veikt turpmāku izmeklēšanu attiecībā uz abiem iepriekš minētajiem dokumentiem. Vispārīgākā līmenī jānorāda, ka ombuda dienesti nav spējuši identificēt turpmāku saraksti no VDA, uz kuru attiektos sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījums. Tāpēc ombuds uzskata, ka nekas neliecina par to, ka Komisijai būtu jebkādi citi dokumenti no automobiļu asociācijām, uz kuriem attiecas sūdzības iesniedzēja piekļuves pieteikumi.

24. Jo īpaši attiecībā uz c) punktu, ka trūkst saskaņotības starp ienākošo saraksti no automobiļu ražotājiem un komisāra Oettinger izejošajām vēstulēm, ombuds pārbaudīja vairākus dokumentus no dažādiem avotiem, no kuriem katram bija atšķirīgi viedokļi un priekšlikumi saistībā ar notiekošo pārskatīšanu. Tomēr šķiet, ka komisārs sniedza vienu un to pašu atbildi visiem respondentiem, kurā viņš nevis atbildēja uz konkrētiem izvirzītajiem jautājumiem, bet gan vispārīgi iepazīstināja ar Komisijas priekšlikumu šajā jautājumā. Ombuds uzskata, ka tas izskaidro saskaņotības trūkumu un novērš sūdzības iesniedzēja šaubas.

25. Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, ombuds konstatē, ka nav pamata turpināt sūdzības izmeklēšanu. Tāpēc viņš izbeidz lietu.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Tālākai izmeklēšanai nav pamata.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

P. Nikiforos Diamandouros

Strasbūrā, 2013. gada 27. septembrī

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (Dokuments attiecas uz EEZ), OV L 140, 1. lpp.

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 510/2011 (2011. gada 11. maijs) par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai (Dokuments attiecas uz EEZ), OV L 145, 1. lpp.

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

[4] Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

[5] Lieta T-311/00 *British American Tobacco (Investments) Ltd/Komisija*, Recueil 2002, II-2781. lpp., 35. punkts.